

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/123/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010666
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2317010666.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému F. T. a spol. pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaných a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 4.6.2018, č.k. 1T/142/2017-368, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6.12.2018, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku súd zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaní:
F. T., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom M. N. M. č. XXX
V. T., nar. X.X.XXXX v X., trvale bytom M. N. M. č. XXX
V. T., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom M. N. M. č. XXX
sa podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku
oslobodzujú spod obžaloby

Okresnej prokuratúry Galanta zo dňa 13.2.2015 sp. zn. 3Pv 518/14/2202 pre skutok právne posúdený ako zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe, že
dňa 07.07.2014 v čase okolo 02.45 hod. v obci M. N. M. štandardnými pákovými kliešťami rozstrihli mrežu na okne budovy č. XXX v miestnom pohostinstve Z. J+J, ktorú ohli smerom von a následne rozbili sklenenú vyplň okna, cez ktorú odhodili do miestnosti plastovú nádobu s obsahom automobilového benzínu, ktorú následne zapálili a odišli, pričom vzniknutý oheň poškodil interiér miestnosti a to stoly, stoličky, barový pult, zariadenia umiestnené na barovom pulte a za barovým pultom, chladničku, mrazničku, 2 ks výherné automaty, hudobný hrací automat, stávkový terminál, reklamné pútače, televízor, okná, čím uvedeným konaním bola nájomcovi pohostinstva Q. H. spôsobená škoda vo výške približne 10.000,- eur, spoločnosti EVONA Elektronik, s.r.o., so sídlom Bratislava, Stará Vajnorská cesta č. 17, bola spôsobená škoda poškodením stávkového terminálu vo výške cca 3.680,- eur, spoločnosti Synot-W, a.s. so sídlom Poprad, Továrenská 1467/24 škoda vo výške 3.920,- eur a obci M. N. M. škoda 12.641,41 eur,
pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku sa poškodená spoločnosť Synot-W, a.s. so sídlom Poprad, Továrenská 1467/24 a poškodený Q. H., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom M. N. M. XXX, s uplatneným nárokom na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

III. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta zamieta.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní F. T., V. T. a V. T. uznaných za vinných zo spáchania zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 07.07.2014 v čase okolo 02.45 hod. v obci M. N. M. štandardnými pákovými kliešťami rozstrihli mrežu na okne budovy č. XXX v miestnom pohostinstve Z. J+J, ktorú ohli smerom von a následne rozbili sklenenú vyplň okna, cez ktorú odhodili do miestnosti plastovú nádobu s obsahom automobilového benzínu, ktorú následne zapálili a odišli, pričom vzniknutý oheň poškodil interiér miestnosti a to stoly, stoličky, barový pult, zariadenia umiestnené na barovom pulte a za barovým pultom, chladničku, mrazničku, 2 ks výherné automaty, hudobný hrací automat, stávkový terminál, reklamné pútače, televízor, okná, čím uvedeným konaním bola nájomcovi pohostinstva Q. H. spôsobená škoda vo výške približne 10.000,- eur, spoločnosti EVONA Elektronik, s.r.o., so sídlom Bratislava, Stará Vajnorská cesta č. 17, bola spôsobená škoda poškodením stávkového terminálu vo výške cca 3.680,- eur, spoločnosti Synot-W, a.s. so sídlom Poprad, Továrenská 1467/24 škoda vo výške 3.920,- eur a obci M. N. M. škoda 12.641,41 eur.

Za to súd obžalovanému F. T. a V. T. podľa § 245 ods. 3 s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaným výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a určuje probačný dohľad nad ich správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovaným určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona súd obžalovaným ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Obžalovanému V. T. podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona a použitím § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a určil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov. Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona súd obžalovanému uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému V. T. rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/107/2014 zo dňa 28.7.2014, právoplatným dňa 13.8.2014 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaným F. T., V. T. a V. T. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej spoločnosti Synot-W, a.s. so sídlom Poprad, Továrenská 1467/24 škodu vo výške 392,- eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného Q. H., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom M. N. M. XXX so svojim nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaní, ktoré odôvodnili prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že z odôvodnenia súdu je zrejmé, že súd vychádzal zo sústavy nepriamych dôkazov. Kľúčovou mala byť výpoveď svedka K., ktorý ako jediný mal popísať priebeh skutku a ktorý ako jediný označuje za páchatelov bratov T.. Svedok však v konaní pred súdom odmietol vypovedať, čiže bola čítaná jeho výpoveď z prípravného konania. Z jeho výpovede však nie je jednoznačné, kto sa na mieste činu nachádzal, svedok sa len na základe pohybu a chôdze domnieva, že sa tam nachádzali bratia T., pričom ako tretiu osobu označil nejakého ich kamaráta, ktorého meno nepozná. Nevedel uviesť, ktorý z bratov sa tam nachádzal, resp. ktorí z nich sa mali dopustiť skutku, tvár páchatelov nevidel. Ďalej ich mal usvedčovať znalecký posudok KEÚ z odboru chémia. Z uvedeného posudku (DNA) je ale zrejmé, že všetci traja sú vylúčení ako pôvodcovia biologického materiálu v zmiešanej biologickej stope. Bola porušená zásada náležitého zistenia skutkového stavu. Ak vykonané dôkazy v konaní pred súdom nebudú stačiť na uznanie viny obžalovaného a ak nebude možné vykonať iné dôkazy s cieľom vyvrátiť dôvodné pochybnosti, bude nevyhnutné, obžalovaného

oslobodiť spod obžaloby pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo. V konaní nebol prezentovaný jediný usvedčujúci dôkaz. Obžalovaní doposiaľ nemajú ani vedomosť, z čoho konkrétne sa na ich rukách stopy benzínu (resp. pravdepodobne benzínu) nachádzali. Preto stopy benzínu považujú za nedostatočný a nič nepreukazujúci dôkaz. Svedok K. na hlavnom pojednávaní bezdôvodne odmietol vypovedať, z jeho správania a vyjadrení bolo zrejmé, že má voči nim nepriateľský postoj a je voči nim zaujatý. Nemal žiadny zákonný dôvod odmietnuť vypovedať, neboli splnené podmienky na čítanie jeho výpovede z prípravného konania, súdu tým bolo znemožnené posúdiť hodnovernosť a pravdivosť jeho tvrdení. Jeho výpoveď považujú preto za nedôveryhodnú. Bez ohľadu na to, nemožno z jeho výpovede vyvodiť, ktorý z bratov sa tam mal nachádzať. Podľa svedka tam boli dvaja bratia, do tváre im nevidel, nevie ktorý, za tretieho páchatel'a označil ich kamaráta, o ktorom nevie ako sa volá.

Prokurátor podal odvolanie čo do výroku o treste obžalovaného V. T.. V súčasnosti kedy už nie je súčasťou právnej úpravy veta za bodkočiarou v ustanovení § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorá súdu ukladala povinnosť uložiť trest v hornej polovici trestnej sadzby určenej asperačnou zásadou, sa ustanovenie § 38 ods. 7 Trestného zákona stalo obsolétnym a jeho použitie je v príkrom rozpore s účelom sledovaným zákonodarcom pri jeho kreácii. Nakoľko súčasná právna úprava § 41 ods. 2 Trestného zákona nemá de facto žiadny vplyv na dolnú hranicu trestnej sadzby, je aplikácia ustanovenia § 38 ods. 7 Trestného zákona neopodstatnená a absolútne sa míňa pôvodnému účelu a zámeru zákonodarcu.

Súd mal súčasne aplikovať § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a teda zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu. V zmysle súčasnej právnej úpravy nemôže byť súčasné použitie ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona pre páchatel' neprimerane prísne, nakoľko ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona nemá vplyv výlučne na hornú hranicu trestnej sadzby. Preto navrhuje uložiť V. T. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere najmenej 5 rokov a 4 mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na týchto odvolacích dôvodoch zotrvali obhajca obžalovaných a prokurátor aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o jeho odvolaní. Verejné zasadnutie súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného V. T., ktorý súhlasil v takýmto postupe.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali obžalovaní a prokurátor ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaných je dôvodné.

Krajský súd k postupu okresného súdu pri ustáľovaní skutkového stavu v posudzovanej veci uvádza, že skutočnosti, ktoré súd pokladá za preukázané, sú v rozpore so správnym hodnotením dôkazov. Okresný súd pri hodnotení vykonaných dôkazov nepostupoval správne, keď rozhodol vine obžalovaných po dokazovaní vykonanom síce v dostatočnom rozsahu, avšak dôkazy, o ktoré oprel svoje rozhodnutie, nevytlúčili pochybnosti o vine obžalovaných.

V trestnom konaní na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú akékoľvek pochybnosti.

Dôkazy vykonané v konaní proti obžalovaným F., V. a V. T. nevedú k logickému, jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru, že žalovaný skutok spáchali jedine obžalovaní.

Krajský súd konštatuje, že odsúdenie obžalovaných je v prevažnej miere založené na výpovedi svedka K. z prípravného konania, ktorý však nebol vykonaný kontradiktórnym spôsobom, čo vedie k porušeniu práva na obhajobu. Okresný súd vzhľadom na odmietnutie svedka vypovedať a jeho vyhlásenie, že je to z dôvodu, že sa bojí o svoj život a zdravie, prečítal výpoveď svedka z prípravného konania. Takýto postup odôvodnil ustanovením § 263 ods. 4 Trestného poriadku. Krajský súd však poukazuje na to, že podľa tohto ustanovenia Trestného poriadku, zápisnicu o výpovedi svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní využil svoje právo odoprieť výpoveď podľa § 130, možno prečítať len za predpokladu, že bol pred výsluchom, ktorého sa zápisnica týka, o svojom práve odoprieť výpoveď riadne poučený a výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona. Teda nejde tu o možnosť odoprieť výpoveď zo strachu pred obžalovaným/i, ale o možnosť odoprieť výpoveď voči blízkym osobám.

Každopádne, ak má byť výpoveď svedka z prípravného konania prečítaná v konaní pred súdom, musí ísť o taký výsluch vykonaný v prípravnom konaní, ktorý bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam zákona. Ide o umožnenie výkonu práva obvineného resp. obhajoby, aktívne sa zúčastniť výsluchu svedka aspoň jedenkrát v priebehu konania (čl. 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru). Nedostatok postupu orgánov činných v trestnom konaní v tomto smere nebráni čítaniu zápisnice, ak o to obžalovaný požiada; použitiu takého dôkazu ako podkladu pre rozhodnutie však nebráni, ak podľa hodnotenia súdu nevyznieva v neprospech obvineného. V prípade výsluchu svedka K. vykonaného v prípravnom konaní zo dňa 28.1.2015 nebolo umožnené (vtedy) obvineným zúčastniť sa výsluchu svedka, zo spisového materiálu nie je zrejmé, že by boli obvinení upovedomení o výsluchu svedka, takáto skutočnosť nie je zaznamenaná ani v zápisnici o výsluchu svedka. Preto nebolo možné výpoveď svedka prečítať na hlavnom pojednávaní, a to najmä z dôvodu, že okresný súd oprel svoje rozhodnutie o vine obžalovaných práve na výpovedi svedka K.. Okresný súd dospel k záveru, že spáchanie žalovanej trestnej činnosti obžalovaných je plne preukázané v súlade s obžalobným návrhom prokurátorky. Konštatoval, že výpoveď svedka P. K. z prípravného konania považuje za dôveryhodnú a presvedčivú a ním opisované skutočnosti korešpondovali aj s ďalšími dôkazmi, napr. obhliadkou miesta činu. Má z nej vyplývať, že na mieste činu sa mali nachádzať tri osoby, pričom minimálne dve z nich mali byť bratia T., ktorých svedok opoznal podľa pohybu či výzoru ich postáv. Svedok však nevedel presne uviesť, ktorí z bratov

T. sa predmetného skutku dopustili, nakoľko im nevidel priamo do tváre. Okresný súd konštatoval, že označenie prítomnosti niektorých z bratov T. na mieste činu svedkom K., spolu so zistením, že požiar vznikol úmyselným zapálením prostredníctvom násilného hodenia plastových nádob naplnených horľavou kvapalinou obsahujúcou automobilový benzín a zaistenie stôp automobilového benzínu na rukách obžalovaných (pričom počas celého doposiaľ vykonaného trestného konania obžalovaní neuviedli inú príčinu prítomnosti stôp automobilového benzínu na ich rukách) vytvárajú vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu nepriamych dôkazov, z ktorých má súd za to, že F. T., V. T. a V. T. spáchali skutok, ktorý sa im kladie za vinu, tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Krajský súd nesúhlasí s úvahou okresného súdu, že vyhodnotením všetkých dôkazov v ich vzájomných súvislostiach, nezostali pochybnosti o vine obžalovaných. Stopy automobilového benzínu na rukách obžalovaných F., V. a V. T. nevedú k jedinému a jednoznačnému záveru, že menované osoby museli byť na mieste činu, resp. že skutok museli spáchať jedine a práve oni. Nie je vylúčené, že uvedené stopy sa mohli dostať na ich ruky aj iným spôsobom, súvisiacim napríklad s prevádzkou motorového vozidla. Najpodstatnejšou okolnosťou, ktorá však spochybňuje záver súdu o vine obžalovaných, je to, že ak by aj bolo možné prihliadnúť na výpoveď svedka K. z prípravného konania, jeho výpoveď nie je voči F., V. a V. T. usvedčujúca. Svedok vypovedal o troch osobách na mieste činu, pričom o dvoch z nich sa domnieval, že to boli niektorí z bratov T. (nevie ale, ktorí z nich) a tretou osobou mal byť ich kamarát. Krajskému súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu dospel súd k záveru, že žalovaného skutku sa dopustili práve traja súrodenci T. - a to F., V. a V.. Podľa jediného priameho svedka (úvaha okresného súdu), teda podľa domnienky tohto svedka, ten videl dvoch zo súrodencov a jedného ich kamaráta.

Po zhodnutí všetkých vykonaných dôkazov získaných zákonným spôsobom, s konštatovaním, že procesné strany nenavrhlí žiadne ďalšie dôkazy, je potrebné konštatovať, že nebolo podľa názoru krajského súdu bez najmenších pochybností dokázané, že skutok spáchali práve obžalovaní. V predmetnej veci neexistoval žiaden priamy a inými dôkazmi podporovaný dôkaz, ktorý by bol vykonaný na hlavnom pojednávaní a ktorý by bez najmenších pochybností dokazoval, že skutok spáchali práve obžalovaní. Keďže súd je oprávnený a zároveň povinný prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, nebolo možné bez najmenších pochybností preukázať obžalovaným spáchanie tohto skutku. V tomto smere nepostačovali pre záver súdu o vine obžalovaných len závery znaleckého dokazovania.

V trestnom konaní je nositeľom obžaloby prokurátor, ktorý má preukazovať vinu obžalovaného a ktorý v predmetnej veci nezabezpečil a nepredložil súdu také presvedčivé, nespochybniteľné a zákonné dôkazy, ktoré by súd viedli k záveru o vine obžalovaných bez najmenších pochybností. Prokurátor v predmetnej trestnej veci neunesol dôkazné bremeno. Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. V súvislosti s už naznačenou „dôkaznou núdzou“, je potrebné taktiež poukázať na zásadu trestného konania „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Trestného poriadku a použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnutí všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu danej veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v celom rozsahu akceptoval odvolanie obžalovaných a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť. Krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol sám a obžalovaných oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

S poukazom na oslobodenie obžalovaných spod obžaloby, rozhodol súd o uplatnenom nároku na náhradu škody poškodených Q. H. a spoločnosti Synot-W, a.s. tak, že ich v zmysle § 288 ods. 3 Trestného poriadku odkázal s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Zároveň vzhľadom na oslobodenie obžalovaných zamietol potom krajský súd odvolanie prokurátora, podané čo do výroku o treste obžalovaného V. T., ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.